

Közösségi alkalmaink a héten

Hétfő	15.15 Szent László fiúkör (5-8. osztály) 17.00 Bibliaóra 19.00 Fialtal házas
Kedd	18.00 Haladó katekumen
Szerda	18.30 Felnőtt katekézis
Csütörtök	19.30 Kezdő katekumen
Péntek	14.45 Felső ifjúsági csoport (szentségekre is készülő) 18.00 Gimnazista ifjúsági csoport Egyetemista csoport
Szombat	9.30 Ministráns-foglalkozás

Történet a bennünk lévő harcról

Egy idős cseroki indián az életről mesélt az unokájának. . .

“Küzdelem zajlik a bensőmben. ” mondta a fiúnak.

“Rettentő harc ez, két farkas vívja egymással.

Az egyik gonosz – ő a harag, irigység, bánat, mohóság, arrogancia, önsajnálát, büntudat, sértődöttség, kisebbség, hazugságok, önteltség, felsőbbrendűség és ego. A másik jó: ő az öröm, béke, szeretet, remény, derűs nyugalom, alázat, kedvesség, jóakarát, empátia, nagylelkűség, igazság, együttérzés és hit. Ugyanez a harc benned is zajlik és mindenki másban is.”

Az unoka elgondolkozott egy percre, majd megkérdezte a nagyapját:

“Melyik farkas fog győzni?”

“Amelyiket táplálsz. “- válaszolta az idős indián.

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI KATOLIKUSOK HETI ÉRTESÍTŐJE

2017. november 5. IX. évf. 37. szám

CEGLÉDI RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. +36-53-311-140

<http://www.cegledplebania.hu>

szecsodi.peter@vaciegyhazmegye.hu

Évközi 31. vasárnap

Abban az időben Jézus Jerikó városán haladt át. Élt ott egy Zakeus nevű gazdag ember, aki a vámosok feje volt. Szerette volna látni és megismerni Jézust, de a tömeg miatt nem láthatta, mert alacsony termetű volt. Így hát előrefutott, felmászott egy vad fügefára, hogy láthassa, mert arra kellett elhaladnia. Amikor Jézus odaért, felnézett és megszólította: „Zakeus, gyere le gyorsan, mert ma a te házában kell megszállnom.” Erre ő sietve lement, és örömmel fogadta Jézust. Akik ezt látták, méltatlankodva megjegyezték: Bűnös embernél száll meg. Zakeus azonban odaállt az Úr elé, és így szólt: „Nézd, Uram, vagyonom felét a szegényeknek adom, és ha valakit valamiben megkárosítottam, négyannyit adok helyette.” Jézus ezt felelte neki: „Ma üdvösség köszöntött erre a házra, hiszen ő is Ábrahám fia. Az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és üdvözítse, ami elveszett.”

Esti lelkiismeret-vizsgálat Loyolai Szent Ignác alapján

1. A lelkiismeret vizsgálat Isten jóságának a megfontolásával kezdődik, hogy ezáltal a napi eseményekben fellelhessek Isten befolyását lelkünkre. Hiszen a szeretet a hálából táplálkozik.

2. Röviden, de buzgón hívjuk segítségül a Szentlelket. Mert az ember gyakran vak és könnyen kimentti magát saját maga előtt olyanokért is, amiket másoknál megbírá. Csak akkor kap valaki megvilágosodást, ha áhítatosan könyörög érte.

3. Az Isten jóságáról való elmélkedésünk végét a harmadik pontnak, viselkedésünk átgondolásának kell kitennie. „Mit tettem, amivel hálát adtam Neked, amivel jóságodat jósággal viszonyítottam?” Ennek az a célja, hogy Istennel szembeni hálánk mértékét felismerjük. Mert így nem csak a hibáinkat, hanem szándékunk tisztaságának hiányát, a mulasztásainkat is meglátjuk.

4. Ismét felemeljük lelkünket Istenhez, hogy Neki bűnbánó szívünket mint hálátlanságunk megfontolásának, Krisztus szenvedései vagy Isten tökéletessége feletti elmélkedésünknek gyümölcset felkínáljuk. Ez legyen a szív egyszerű felkiáltása: „Atyám, vétkeztem ellened és az ég ellen, és nem vagyok többé méltó, hogy gyermekednek nevez.” – „Szólj csak egy szót és megtisztul az én lelkem.”

5. Ezután határozottan a jövő felé fordulunk, mialatt szilárdan fogadalmat teszünk egy bizonyos ponttal kapcsolatban. Előtte gondosan megfontoljuk a bűnre való lehetőségeket, és kiválasztjuk a legalkalmasabb eszközt a visszaesés elkerülésére.

Az élet igéje novemberben

„Aki nagyobb közületek, az a szolgátok lesz.”

Chiara így folytatja: „Törekedjünk az evangéliumi elsőbbségre úgy, hogy mindenkit szolgálunk. [...] Hogyan szolgálhatunk legjobban? Ha eggyé válunk minden emberrel, akivel találkozunk, a másikat éljük, az érzéseit, és megpróbáljuk megoldani a gondjait, mintha a sajátunk lenne, mert a szeretet által a miénk lett. [...] Többé nem önmagunknak élünk, magunkba fordulva, hanem a másikat éljük, megpróbáljuk együtt hordozni terheit és gondjait; osztozunk örömeiben.”

Minden képességünk és tehetségünk, minden, amiben „nagyak” érezhetjük magunkat, az alkalom arra, hogy szolgáljunk. Ne szalasszuk el ezt a lehetőséget! A szakmai tapasztalat, a művészi érzék, a műveltség, de a mosoly is, hogy másokat is fel tudunk vidítani; az időnk, amelyet föláldozhatunk, hogy meghallgassuk, akit kétség vagy fájdalom gyötör; a fiatalság ereje is, de ereje az imáinknak is van, ha testi erőnk meg is fogyatkozna. Az evangéliumi, érdek nélküli szeretet előbb vagy utóbb a testvérünk szívében is fölébreszti a vágyat, hogy megossa kincseit, így megújulnak a kapcsolataink a családban, a plébánián, a munkahelyen és a szórakozóhelyeken, és ezzel egy új társadalom alapjait építjük.

Hermez, egy közel-keleti kamasz fiú meséli: „Vasárnap reggel volt, és amikor felébredtem, azt kértem Jézustól, mutassa meg, hogyan szerethetnék az egész nap folyamán. Láttam, hogy a szüleim elmentek misére, és eszembe jutott, hogy kitakarítok és rendet csinállok a házban. Minden kis részletre odafigyeltem, még virágot is tettem az asztalra. Aztán reggelit készítettem, mindent szépen elrendezve. Amikor hazaértek, nagy örömmel fogadták, amivel megleptem őket. Soha nem reggeliztünk még ilyen nagy örömben, és közben egy jót beszélgettünk. Azt is el tudtam mesélni, hogy milyen tapasztalatokra tettem szert a hét folyamán.”